

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2007. évi november hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt I.r.vádlott és társai ellen a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. szeptember hó 28. napján kihirdetett B.280/2004/89. számú ítéletét megváltoztatja: II.r. vádlott esetében az 500.000.- Ft vagyonekobbzás elrendelésére vonatkozó rendelkezést mellőzi, III.r. vádlott esetében a vagyonekobbzás összegét 35.000.- Ft-ban állapítja meg.

I.r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött és a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámított időszakból a 2004. május 13-tól 2004. szeptember 1-ig terjedő időszak beszámítását mellőzi.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 10.800.- /Tízezer-nyolcszáz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyet II.r. vádlott visel.

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság megismételt eljárást folytatott le, ennek során tíz vádlottról rendelkezett.

IV.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. és X.r. vádlottakra nézve az elsőfokú bíróság ítélete 2006. szeptember 28-án jogerőre emelkedett, így erre nézve a felülbírálat a Be.349.§.(1) bekezdésének megfelelően nem terjedt ki.

A Be.348.§. (2) bekezdése értelmében ugyancsak nem vizsgálta felül a másodfokú bíróság I.r., II.r. vádlottakat érintő megszüntető, valamint II.r. és III.r. vádlottakat érintő felmentő rendelkezéseket, a terhükre szóló fellebbezés hiányában.

A megyei bíróság I.r. vádlott bűnösségét 6 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, 1 rb. felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg, ezért halmazati büntetésül 2 év börtönre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A személygépkocsi és a hozzá tartozó törzskönyv vonatkozásában vagyonelkobzást rendelt el.

II.r. vádlott bűnösségét 1 rb. bűnsegédként elkövetett jövedéki orgazdaság büntetében, 1 rb. bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetében és 1 rb. hivatali visszaélés büntetében állapította meg, ezért halmazati büntetésül 10 hó börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, 500.000,- Ft erejéig vagyonelkobzást elrendelve.

III.r. vádlott bűnösségét 1 rb. hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntetében állapította meg, ezért 1 év 4 hó börtönre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, 297.000,- Ft erejéig vagyonelkobzást elrendelve vele szemben.

Rendelkezett az előzetes letartóztatás szabadságvesztésbe történő beszámításáról, a lefoglalt dolgokról és a vádlottakat kötelezte a bűnügyi költség viselésére.

Az ítélet ellen az ügyész I., II. és III.r. vádlottak terhére, bűnszervezet tagjaként történő elkövetés megállapítása és a büntetések súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A II.r. vádlott felmentésért, a III.r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodsorban enyhítés érdekében fellebbezett.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a fellebbviteli nyilvános ülésen indítványozta a III/1/a. és b./ tényállási pontokat az iratokból kiegészíteni azzal, hogy II. és III.r. vádlottaknak tudomása volt a T.T. által létrehozott bűnszervezet jellegéről, működéséről, tisztában voltak továbbá azzal is, hogy az I.r. vádlott felhívására e szervezetben fognak tevékenykedni.

Ezzel a kiegészítéssel együtt a bűnszervezet tagjaként való elkövetésre vonatkozó ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Indítványozta továbbá a II.r. vádlottat az ellene bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette miatt emelt vád alól felmenteni, mivel nem állapítható meg az ehhez szükséges sem fizikai, sem pszichikai részesség, a történetekhez nem kapcsolódott, csupán jelen volt.

A II.r. vádlottra vonatkozó, 500.000,- Ft erejéig elrendelt vagyonelkobzás törvénysértő, az adott összeget **1.sz.tanútól** lefoglalták, majd elkobzásra került, azaz akkor sem adottak a vagyonelkobzás feltételei, ha a vádlott felmentésére ebben a bűncselekményben nem kerül sor másodfokon.

Helyesbítendő még a III.r. vádlottat érintő vagyonelkobzás is, a tényállásban foglaltakból csak az rögzíthető, hogy vagyoni előnyként csak a gáztűzhely árából származó 35.000,- Ft jelentkezik, tehát erre nézve rendelhető el a vagyonkobzás.

Kitért még ezen felül a főügyészség átiratában az I.r. vádlott esetében arra, hogy az elismert külföldi ítéletben beszámításra került a 2004. május 13-tól szeptember 1-ig előzetes letartóztatásban töltött idő, így ennek ismételt beszámítására nincs törvényes lehetőség.

A vádlottak és védők a nyilvános ülésen ugyancsak fenntartották fellebbezéseiket.

A védők azonosan támadták a lehallgatási anyag, mint bizonyíték felhasználását az elsőfokú bíróság részéről, ennek eljárási és anyagi jogi akadályaira hivatkozással.

A II.r. vádlott védője hivatkozott még ezzel kapcsolatban arra, hogy a vesztegetés vonatkozásában más okból és indokok alapján kéri a felmentő rendelkezés meghozatalát, a jövedéki gazdaság alól jogi okból kéri a felmentést, hisz az ismert jogszabályi változásokra tekintettel a vámorgazdaság bűncselekménye megszűnt, ehhez képest bűncselekmény hiányában történő felmentés lett volna az egyedül törvényes rendelkezés, hisz a jövedéki gazdaságot megalapozó törvényi módosításra később került sor.

Ennek további következménye, hogy a védenec terhére nem róttak olyan egyéb bűncselekményt - a hivatali visszaélés törvényi fenyegetettsége nem 5 év feletti szabadságvesztés - amely lehetővé teszi a titkos információ eredményének bizonyítékként történő felhasználását.

Ezen adatok nélkül viszont ez utóbbi bűncselekmény elkövetése sem bizonyított.

Minderre tekintettel kéri a felmentést.

A védők ugyancsak teljes egyetértésben kérték a bűnszervezetben elkövetésre vonatkozó ügyészi fellebbezés illetve főügyészi indítvány elvetését, kifejtették, hogy az ehhez tartozó tényállási elemek valóban hiányoznak, nem csupán az ítéleti, de a vádirati tényállásból is.

A külföldi ítéletekben megállapítottak pedig automatikusan nem ültethetők át az ehhez kapcsolódó egyéb bűncselekményekre, hisz eleve nem teljesen egymást fedő jogi fogalmakról van szó.

A II.r. vádlott védője ezen felül még arra is hivatkozott, hogy ugyancsak később hatályba lépett jogi kategóriáról van szó, aminek eleve az alkalmazhatósága is aggályos.

A III.r. vádlott védője kifejtette továbbá, hogy a III.r. vádlott bűnösségét megalapozó tényállási megállapítások teljes mértékben hiányoznak, azon túl, hogy egy esetben a

pecsétlenyomatát megtalálták védencének, a konkrét cselekvőségére, kötelességszegésére semmi adat nincs.

Amennyiben a másodfokú bíróság nem fogadja el a felmentést célzó fellebbezésüket, akkor a büntetés csökkentését kérik.

A Győri Ítélőtábla, mint másodfokú bíróság a már részletezett felülbírálati kereteken belül a Be.348.§.(1) bekezdése alapján bírálta felül az I.r., II.r. és III.r. vádlottakra nézve a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéleti rendelkezéseket az azt megelőző bírósági eljárással együtt, ennek eredményeként a vagyonek Kobzása-ra vonatkozó fellebbviteli főügyészi indítványt alaposnak találta, egyebekben a fellebbezéseket nem.

A megyei bíróság a rendkívül hosszadalmas, és ezzel egyenes arányban elnehezült bizonyítással járó ügyben megismételt eljárást folytatott le.

Ez a bírósági eljárás minden részletében törvényes volt, az adott bizonyítási eszközök tárgyalás részévé tételétől, a külföldi ítéletekhez kapcsolódó adatok ezen eljárásba történő beemelése-ig.

A részletesen elemzett lehallgatási anyaggal kapcsolatban is ugyanez volt megállapítható, az akkor hatályos eljárásjogi szabályoknak megfelelt a titkos információ, majd adatszerzés, illetve az így rendelkezésre álló adatoknak az eljárás részévé tétele, azaz a bizonyítékok sorából kirekeszteni azt nem kell.

A védelem által többször hivatkozott alkotmánybírósági határozat illetve az időközbeni eljárásjogi szabá-lymódosítások az akkor hatályos törvényeknek mindenben megfelelő eljárási cselekményeket utóbb törvénysértővé nem teszik, az ehhez kapcsolódó adatok így a bizonyítás törvényes eszközei.

A bizonyítást az elsőfokú bíróság a lehetséges minden irányra kiterjedően folytatta le. Alaposan vizsgálta és értékelte a vádlotti vallomások, ezen felül a volt vádlott-társakat tanúként kihallgatva, az adott nyilatkozatokat pontról-pontra összevetette és elemezte.

Rendelkezésére álltak még az egyéb tanúk vallomásai, párhuzamosan értékelte mindezzel a lehallgatás útján beszerzett információkat, az ehhez kapcsolódó okirati bizonyítékokat, illetve tárgyalás és mérlegelés részévé tette a jogsegély útján beszerzett, utóbb elismert érvényű külföldi elítélésekhez tartozó adatokat.

Mindezt külön-külön és együttesen is elvégezte, részletesen, áttekinthetően megindokolva következtetéseit és megállapításait.

A Győri Ítélőtábla az így megállapított tényállást minden részletében hibátlannak, teljes mértékben megalapozottnak találta.

Arra sem látott lehetőséget, hogy a fellebbviteli főügyészi indítványban foglaltak szerint az elfogadott iratokból a kért irányba kiegészítse azt, hisz az adott kérdéssel folyamatosan foglalkozott a bíróság, kifejtve, hogy egyéb megállapításokat miért

nem tett lehetővé a tényállás számára a rendelkezésre álló bizonyítási anyag, mely értékelést a felülmérlegelés tilalmára tekintettel semmilyen előjellel nem lehet megváltoztatni.

A megalapozott tényállásból okszerűen következtetett mindhárom vádlott esetében a bűnösségükre, és a bűncselekményeket is törvényesen minősítette.

Az erre vonatkozó jogi indokolását és okfejtéseit pedig mindenben osztotta a másodfokú bíróság.

A II.r. vádlottat érintő jövedéki vámorgazdaság jogi értékelése helytálló, a hivatkozott jogszabályi változások az adott tényállási magatartást, annak jogellenes voltát nem érintették, ugyanazon cselekmény jogi minősítéséről van szó, mely értékelő tevékenység nem sérti az időbeli hatályra vonatkozó anyagi jogi szabályozást és nem járhat a védelem által célzott eljárásjogi következményekkel.

A másodfokú bíróság arra sem látott törvényes lehetőséget, hogy a II.r. vádlottat érintő bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette vonatkozásában felmentő rendelkezést hozzon. Erre sem az ügyészi, sem a védői indokok alapján nem kerülhet sor.

A védelem olyan eljárásjogi hivatkozásokból vezette le az erre irányuló fellebbezési kérelmüket, amely nem foghat helyt, ezzel korábban már foglalkozott a bíróság.

A tényállásban leírt cselekmények szorosan összefüggnek, a II.r. vádlott szerepe ebben eleve meghatározóan abból állt, hogy visszaélve rendőri helyzetével az adott eseményeknél jelen legyen, ami nyilvánvalóan komoly segítséget, azaz közreműködést jelentett.

A **1.sz.tanúval** való találkozó alkalmával sem történt ehhez képest egyéb, mindezt az elsőfokú bíróság helyesen ismerte fel és értékelte, azaz a II.r. vádlott felmentésére törvényes lehetőség nincs.

A Btk.137.§.8. pontjában a törvény szigorúan, kiterjesztő értelmezést nem engedő módon határozza meg a bünszervezet szükséges törvényi elemeit, mely feltételeknek együttesen kell fennállniuk ahhoz, hogy alkalmazhatók legyenek a Btk.98.§-ban meghatározott, súlyos következményeket megfogalmazó rendelkezések.

Az elsőfokú bíróság jelentőségéhez mérten, rendkívül részletesen megindokolta, hogy miért nem látott lehetőséget a bünszervezetben elkövetés megállapítására, mely indokaival a másodfokú bíróság is egyetértett.

A tényállásban rögzített adatok, körülmények valóban nem elegendőek ezen törvényi feltételek teljesítésére, ugyanakkor további felderítésre más irányú bizonyításra lehetőség már nincs.

A nagyfokú szervezettség, a különböző csoportok és ehhez rendelhető feladatok elkülönülése kimutatható, ezt az elsőfokú bíróság is megállapította, ugyanakkor abban sem tévedett, hogy a külföldi elítéléshez kapcsolódó iratok, az elismert érvényű ítéletek tényállási megállapításai önmagukban nem elegendőek ahhoz, hogy az I.r. vádlott és rajta keresztül a minderről tudomással bíró II. és III.r. vádlottak terhére a bünszervezetben elkövetést a bíróság megalapozottan kimondja.

Arra helyesen utalt e körben a védelem, hogy nem egymást fedő jogintézményekről van szó, értékelés nélkül a külföldi ítéletekben megállapított bünszervezetben elkövetés nem vetíthető rá a jelen ügy tárgyát képező cselekményekre.

Az elsőfokú bíróság arra sem alap nélkül utalt, hogy igazából a vesztegetési cselekményeket illetően ilyen indítvánnyal vádemeléskor az ügyész sem élt, és erre tekintettel a vádirati tényállás sem foglalkozik ezekkel a kérdésekkel.

A tényállás kiegészítésére a már kifejtettek miatt nem látott lehetőséget a másodfokú bíróság, a minden tekintetben megalapozottnak elfogadott tényállási adatokból pedig nem lehet ilyen következtetésre jutni.

A büntetés kiszabása körében jelentőséggel bíró valamennyi bűnösségi tényezővel súlyuknak megfelelően foglalkozott a megyei bíróság.

A feltárt enyhítő és súlyosító körülmények sorából vitathatatlanul kiemelkedő szereppel bír a vádlottak javára szólóan a rendkívüli időmúlás.

Az is ritkán előforduló jogi helyzetnek értékelhető, hogy időközben jogerős külföldi elítélések születtek, mely az elismerésükre tekintettel az azonos cselekményeket illetően ítélt dolgot teremtett.

Az elsőfokú bíróság mindezt szem előtt tartva, a belső arányosságra is ügyelve, határozta meg velük szemben a fő- és mellékbüntetést, melynek megváltoztatására a kifejtettek miatt egyik irányba sem látott törvényes lehetőséget a táblabíróság.

Helytálló a fellebbviteli főügyészi indítvány a vagyonek kobzásra vonatkozó rendelkezés mellőzését, illetve megváltoztatását illetően.

A rögzített tényállásból valóban megállapítható, hogy a **1.sz.tanúnak** adott teljes összeg lefoglalásra, majd elkobzásra került, ezért erre nézve mellőzendő a vagyonek kobzás.

A III.r. vádlott vonatkozásában pedig ugyancsak a tényállásban megállapítottak és erre vonatkozó indokolás alapján a konkrét vagyoni előny bizonyítottan 35.000,- Ft, azaz ennek erejéig van helye vagyonek kobzásnak.

A beszámításnál pedig az I.r. vádlott vonatkozásában helyes a fellebbviteli főügyészi indítvány.

A Fővárosi Bíróság 2006. június 9-én jogerős 9.B.401/2006/3.számú végzésében rendelkezett a 2004. május 13-tól szeptember 1-ig előzetes letartóztatásban töltött időnek az ottani beszámításáról, azaz ezt a Győri Ítéltábla mellőzte.

Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azt egyebekben I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyta, a bűnügyi költség viseléséről a Be.381.§. (1) bekezdése alapján rendelkezve.

A másodfokú bíróság határozatát a Be.372.§.(1) bekezdése alapján hozta.

Győr, 2007.évi november hó 27. napján.

Dr.Nagy Zoltán sk.	Dr.Kovács Tamás sk.	Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja	a tanács tagja

Záradék:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.280/2004/89. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható I.r., II.r. és III.r. vádlottak vonatkozásában.

Győr, 2007.évi november hó 27.napján.

. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül: kiadó: